

**ΑΓΙΟΣ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ**

AZİZ PANTELEİMON

Anısı 27 Temmuzda kutlanmaktadır

ÖN SÖZ

Bu kitapta göreceğimiz gibi, Aziz Panteleimon dehşetli işkencelere tâbi tutuldu. Tabii ki başına bu gelenler tasavvur edilemez. Hıristiyan düşmanları onu asıyorlar, demir tırnaklarla bedenini tırmalıyorlar, derisinden parçalar koparıyorlar, acımasızca dövüyorlar, uzun mum ateşiyle yakıyorlar ve daha nice işkenceler...

Ancak şu soru akla geliyor: İsa Mesih onu neden korumuyor ve ona bu çeşit işkenceler yapmalarına neden izin veriyor?

İsa Mesih bunları bildiği halde, neden hiçbir şey yapmadan bu işkenceleri seyrediyordu? Neden ona acımıyordu? İnsan sevgisiyle dolu olan Allah bunlara niçin tahammül gösteriyordu? Ve sadece bunlara tahammül göstermek bir yana, üstüne de, işkencelere onu sevk ediyor ve onu o yöne teşvik ediyordu. Biz ona acıyoruz ve İsa Mesih de insanın acı çekmesini, kan ağlamasını, yanmasını ve boğazlanmasını mı istiyor?

Evet! İstiyor, çünkü onu seviyor ve onun için de çile çekmesini teşvik ediyordu. Bu da, Aziz Panteleimon'un hesabına geliyordu. Onun kârına idi. Maalesef biz bunları anlamıyoruz. Biz olaylara, sınırlı maddî gözlerimizle bakıyoruz. Biz bugünün Hıristiyanları olarak, sadece şimdi var olanları görmekteyiz. Onun için de güzel yaşamamızı ve huzurumuzu isteriz. Büyük ve ebedî olan ahret hayatı ve istikbal için pek kafa yormayız. Burada iyi ve ahrette de daha iyi yaşamak istiyoruz.

Fakat hayır! İşler hiç de böyle değiller. Ya burada iyi yaşayacak ve orada Cehennem'de olacağız veya da burada yokluk ve sıkıntı içerisinde olup orada ebedî saadet ve Cennet'te olacağız.

Ruh kelimesi burada hayat anlamına gelmektedir. Çünkü hayat ölümden sonra da devam etmektedir. Ölüm, hayatımızda basit bir hadisedir. Allah diyor ki, kim hayatını ebediyen kurtarmak isterse, o kişi, hayatını burada kaybedecektir. Ve de kim ki, İsa Mesih ve İncil'i için bu hayatını kaybederse, o kişi hayatını ebediyen kurtaracaktır.

Ey okuyucu, bize kârlı gelen nedir? Burada, on, elli veya yüz yıl iyi bir şekilde geçirerek yaşamak ve oradaki hayatı kaybetmek mi, (kim iyi bir şekilde yaşayabilmiştir!) yoksa burada zorluk altında İsa Mesih için, İncil'i için ve Dinimiz için yaşayarak hayatımızı geçirmek ve orada ebediyete kadar mutlu yaşamak mı.

Ey insan, düşün, orada, yüz yıl, bir milyon yıl veya bir trilyon yıl olmayacaktır. Orada sayısız mutlu yıllar olacaktır.

Bu da, dinimiz için burada çekeceğimiz sıkıntılara bağlıdır. Burada çok sıkıntı mı çekeceğiz? Orada da çok mutluluk tadacağız. Az mı sıkıntı çekeceğiz? Az miktarda karşılık alacağız. Aziz Panteleimon ne kadar çile çekti? On, on beş sene, bir Hıristiyan olarak kiliselere, ayinlere, ibadetlere koşuyor ve başkalarını da mı dine çağırıyordu? Sonunda da,

bir iki ay işkenceye tabi mi tutuldu? Evet. Ancak onlar hiçbir zaman geri dönmemesine geçtiler ve şimdi de o artık Allah'ın krallığında ebediyen mutlu bir şekildedir. Oradan da, inanarak ondan yardım dileyenlere şu kadar mucizeler de yapmaktadır.

İsa Mesih, Aziz Panteleimon'un çilelerini görüyordu. Fakat, bunlar için alacağı mükâfatı da görüyordu. Bunlarla, kazanacağı Allah'ın krallığını ve sürekli sevincini de görüyordu.

Elbette ki baba, ameliyat olacak oğlu için üzüntü duymaktadır. Ne var ki, ameliyat ağrıları olmadan oğlunun yaşamayacağını da bilmektedir. Aynen böyle, İsa Mesih de Aziz Panteleimon'un çilelerini görmekteydi, fakat mükâfatı da düşünmekteydi. Nitekim, "ahret hayatında bize vadedilenlerin yanında, burada, bu dünyada çekilen sıkıntıların hiçbir değeri yoktur". Ve "bizim birçok sıkıntılarımızla Allah'ın krallığına gir".

Sayın okuyucu, Aziz Panteleimon'un hayatını okumak, bizi ciddi düşüncelere sevk etmesi gerekir. Bizim için, yeni bir fiilî hayatın, zahmetli hayatın, Hıristiyan'ca hayatın ve de çileli bir hayatın başlangıcı olmalıdır. Hayatında, İsa Mesih, İncil ve imanın yayılması konusunda, ahrette çok mükâfat alabilmen için, burada birçok sıkıntı çekmeni dilerim (sen de benim için dile).

Arhimandrit Haralambos Vasilopoulos
İera Moni Petraki, Mart 1973

AZİZ PANTELEİMON DOKTOR

Büyük şehit ve şifa dağıtan Aziz Panteleimon, elen asıllı bir aileden, 271 yılında, Türkiye'nin İzmit şehrinde dünyaya gelmiştir. Babasının adı Evstorgios olup kendisi putperest idi. Ancak annesi atalarından beri Hıristiyan'dı ve adı da Efvuli idi.

Efvuli, Hıristiyan dinini oğluna da öğretmek istiyordu ve o zaman oğlunun adı da Pantoleon idi. Fakat maalesef, annesi genç yaşta vefat etti ve oğlunu küçük yaşta öksüz bıraktı. Biraz evvel de dediğimiz gibi, oğlunu babasının yanında bırakmak zorunda kaldı ki babası da putperestti. Babası ona okuma yazma öğretti ve kendisine elen kültürü aşıladi. Pantoleon çok açığız biri olup derslerini kolaylıkla öğreniyordu.

Pantoleon, ilk eğitimini aldıktan sonra babası onu, o günün meşhur doktoru olan birinin yanına verdi. O doktorun adı da Efrosinos'tu. Doktor Efrosinos'tan o zamanın tıp ilmini kendisine öğretmesini istedi. Pantoleon, büyük zekâsıyla, derslerde, ondan önce doktor Efrosinos'tan ders almaya giden öğrencileri ve kendi arkadaşlarını da hepsini geçti.

Pantoleon, birçok bedenî ve ruhî yeteneklerde diğerlerinden üstün geliyordu. Onda beden güzelliği vardı. Tartışmada sevimli biri olup her

şeyinde ölçülü ve terbiyeli bir şahıstı. Tek kelimeyle, faziletli bir delikanlı ve kusursuz bir örnek insandı. Tartışmada çok faydalı ve hoş bir insan olduğu için, herkes onunla arkadaşlık etmek isterdi. Ve böylece de, Pantoleon, bütün İznik'te meşhur biri oldu.

Onun öğretmeni olan kişi, aynı zamanda da sarayın doktoruydu. Bir gün, saraya, Pantoleon ile gitti. İmparator Maksimianos, bu genci görüp onun yetenekleri ve ahlâkı hakkında bilgi aldığı zaman, Efrosinos doktordan ona özellikle dikkat etmesini ve onu güzel yetiştirmesini istedi. Çünkü ileride bu genci Efrosinos doktordan sonra onu saraya almasını düşündü. Pantoleon o kadar sevilen bir kişiydi ki, İznik'te, kraldan son işçiye kadar herkes ondan bahsediyordu.

Din konusuna gelince, Pantoleon Hıristiyan dinini tercih ediyor ve ona sempatiyle bakıyordu. Bu da, küçük yaşta olduğu zamanda, Hıristiyan annesinden öğrendiklerini hiç unutmuyordu. Fakat babası da, putperest olduğu halde, iyi eşinin anısına saygı gösteriyordu. Ancak, Pantoleon oğlunun ruhunda, Hıristiyan dinine karşı nefret ateşi yakmak için büyük bir özen gösteriyordu. Bu genç böyle bir yaşamla büyüme hayatına devam ediyordu. Tabi ki daha Hıristiyan değildi. Ama, Hıristiyan düşmanı da değildi. Veya daha doğrusu, İsa Mesih tarafı ağır basıyordu.

NASIL VAFTİZ OLDU

O zamanlarda, İznik'te, Ermolaos adında, İsa Mesih aziz papazı vardı. Bu kişi, o vakitte, imparatorun korkusundan dolayı, diğer bazı Hıristiyanlarla birlikte bir evde saklı olarak kalıyordu.

Aziz Panteleimon'un annesi Efvuli yaşadığı zamanda, onu alır ve kiliseye götürüyordu. Orada Ermolaos vaaz eder ve vaftiz de ediyordu. Kilise Aziz Anthimos adına olup o kişi de, İznik'te daha önce din adına şehit olmuştu. Anthimos, Ermolaos'u halef bırakmıştı.

Aziz Panteleimon, tıp ilmi tahsilinin sonlarına doğru bir zamanda, Ermolaos'un evinden geçti. Ermolaos dışarı çıktı ve onun içeri girmesini istedi. Ermolaos, bu gençte birçok yetenek olduğunu düşündü. Aziz Panteleimon, iyi bir topraktı ve eğer ki Hıristiyan'ca işlenirse, o kişi meşhur biri olacaktı. Havari Pavlos gibi çok sevilen biri olacaktı.

Ermolaos ona orada babası hakkında bazı sorular sordu ve uygun bir şekilde de sözü dine getirdi. Ona, hangi İlâha inandığını sordu.

Aziz Panteleimon ona bütün gerçekleri anlattı.

- Babam dedi putperesttir. Ama galiba benim hoşuma giden Hıristiyanlıktır. Çünkü ben, benim annemin bana anlattıklarını hatırlıyorum. Tabi ki babam, benim putperest olmamı ve ileride sarayda yer almamı ister.

- Hangi ilmi öğreniyorsun? Ermolaos yine kendisine sordu.

- Tıp ilmini, muhterem peder, diye cevap verdi. Asklipios, Hipokrat, Galinos ve daha bir sürü bilge ve büyük insanların öğrettikleri ilim olan tıp ilmini. Bu ilim babamın hoşuna gidiyordu. Fakat, öğretmenim de diyor ki, ben iyice bu ilimde ilerlediğimde, tedavi edemeyeceğim hastalık olmayacaktır.

O anda, Ermolaos fırsatı buldu. Fırsatı yakaladı ve kendisine dedi:

- Dinle oğlum, Hipokrat, Galinos ve daha başka bilge doktorların sanatı ve ilmi, onu tahsil edenlere az miktarda yardımcı olabilmektedir. Bu Asklipios ve daha başka ilâhlar - ki onlara Maksimianos inanıyor ve onları öneriyor -, bunlar yalancı bir mitos olmaktan başka bir şey değildirler ve onlara sadece aptallar inanmaktadırlar.

Gerçek Allah İsa Mesih'tir. Eğer İsa Mesih'e bütün kalbinle inanacak olursan, işte o vakit her hastalığı, hiçbir şifalı bitki kullanmadan, ancak İsa Mesih'in gücü ve inayetiyle tedavi edebileceksin. İsa Mesih burada dünyada iken birçok kör insana görme kabiliyeti kazandırdı. Cüzamlıları temizledi. Kendilerine cin çarpmış olanları tedavi etti. Ölülerini diriltti. Kronik kanama yapanların kanlarını durdurdu. Daha da, sayılamayacak kadar çok, tedavisi olmayan hastalıkları tedavi etti. Ve sadece İsa Mesih değil, ona inananlara da, İsa Mesih'in yaptığı mucizelerden daha büyük mucizeler yapmaları için bu gücü onlara verdi. Daha önemlisi ise, onları, Allah'ın krallığına vâris yapmaktadır. Allah'ın krallığı denilen şeyin ise, gitmek istediğin o Maksimianos'un sarayına tabi ki benzemez.

Aziz kişinin bu sözleri, küçüklüğünde, annesinin, içine yakmış olduğu ateşin yeniden alevlenmesine sebep oldu. Bunların hepsini gerçek ve doğru buldu. Onun yüreğine, ifade edilemez sevinç ve huzur getiriyorlardı. Ve Ermolaos'a da dedi:

- Muhterem Aziz Rahibim, bana bu söylediklerinizi annemden de çok defa duydum. Annemi bu dediğin ve söylediğin Allah'a ibadet ve dua ettiğini gördüm. Her zor zamanında da ona yardım etmesini diliyordu.

Pantoleon, Ermolaos'a bu söylediği nasihatlerinden ötürü kendisine teşekkür etti ve işine doğru gitti. Fakat, her fırsatta, Ermolaos'tan iyi sözler işitmesi için ona gidiyordu. Böylece de, yavaş-yavaş İsa Mesih'in dinine daha da çok dayanıyordu.

Günlerin birinde, öğretmeninden evine döndüğü bir sırada, yol üzerinde ölmüş bir çocuğu buldu. Ona bir engerek yılanı sokmuştu. Engerek yılanı az ileride toplanmış bir durumda duruyordu. Pantoleon, zavallı çocuğa çok acımış olduğu halde, ona hiçbir şey yapamıyordu. O vakit Ermolaos'un sözlerini hatırladı ve içinden de dedi: İsa Mesih'e, bu ölen çocuğu yeniden diriltmesine dua edeceğim. Eğer İsa Mesih onu diriltirse ben de hemen Hıristiyan olacağım. Ermolaos'un bana söylediklerinin gerçek olduklarına başka kanıt gerekmeyecek.

Gerçekten de! İsa Mesih'e dua etti ve çocuk sanki uykudan kalkarcasına kalktı ve engerek de kendi kendine patladı. İşte o vakit, bütün kalbiyle İsa Mesih'e inandı. Gözlerini gökyüzüne doğru kaldırdı, ona gerçek Allah ilmini öğrettiği ve de putlar hatasından kurtulduğu için İsa Mesih'e teşekkür etti.

Sonra da büyük bir sevinçle Ermolaos'a koştu. Meydana gelen o mucizeyi anlattı ve kendisini vaftiz etmesine rica etti. Ermolaos onu artık iyice tanıdığı için kendisini vaftiz etti. Ona komünyon aldırdı ve dinimizin bütün dinsel sırlarını öğretti.

Böylece, bu şekilde, manen beslenerek, Ermolaos'un yanında yedi gün geçirmiş oldu. Sekizinci gününde de babasının yanına gitmişti.

- Babası ona, bu kadar gün nerede olduğunu sordu.

- Saraydan biri, kralın çok yakın arkadaşı, beni tuttu diye cevap verdi. Benim gitmeme izin vermedi. Bununla da Ermolaos'u kastediyordu. Çünkü o, İsa Mesih Kralının arkadaşıydı.

Ertesi günü de, öğretmeni sordu:

- Şu kadar gün neredeydin?

- Babam, çok büyük ve önemli bir tarla satın aldı ve o tarlayı işlemem için bana verdi diye kendisine cevap verdi. Ben bunu insanların işletmesi için kendilerine teslim etmem gerekiyordu. Bu söyledikleriyle, Aziz Panteleimon, Baba Tanrı'nın kendisine verdiği ruh tarlasını kastediyordu. Aziz Panteleimon da, o rahipten, Kutsal Ruh'un inayeti ve Vaftizle onu işlemesini istemişti. Bu yolla da, şimdilik bu olayı örtbas etmişti.

BABASI PUTLARI YERLE BİR EDİYOR

Ancak, Aziz Panteleimon'da, babasını da putlardan alıp İsa Mesih'in dinine döndürme isteği çok büyüktü. Onun için de bir gün kendisine dedi:

- Neden baba, önceleri oturur durumda yapılmış olan putlardan hiçbiri ayağa kalkmıyor ve baştan ayakta durur durumda yapılmış olanlardan hiçbiri hiçbir zaman oturmuyor?

Evstorgios babasının verilecek cevabı yoktu. Ancak, putlara karşı olan merakı ve sevgisi yavaş-yavaş sönmeğe başladı. Daha evvel yaptığı gibi, artık putlara kurban kesmez oldu. Bunu oğlu görüyordu. Hiç durmadan Allah'a şükrediyor ve aynı zamanda da, babasına hidayet vermesi ve putlar hatasından onu kurtarması için de dua ediyordu.

Bir an için de, evinde bulunan putları ve ilâhların heykellerini yerle bir etmesini bile düşünmüştü. Fakat, babasının kalbini kırmamak için bunu yapmadı. İsa Mesih'e inanması için, onu sözlerle kandırmak daha iyidir

diye düşündü. O vakit de o putları kendisi yerle bir edecektir. Allah'ın yardımıyla da bu kısa bir zamanda meydana geldi. Çünkü Allah onun dualarını işitti ve kabul etti. Ve bir mucizeyle de kendisini Kiliseye bütünüyle getirdi. Mucize hangisiydi? İşte şuydu:

Bir gün Aziz Panteleimon'a kör birini getirdiler. O zaman, babası Evstorgios da orada hazır bulunuyordu.

- Aziz Panteleimon, kör olan kişiye ne istediğini sordu?

- Bir kör ne ister? Görmemi isterim, mükemmel Doktorum diye cevap verir. Bir insan için, ışığı görmeden daha önemli ve daha tatlı bir şey mi var. Lütfen, benim bu felâketime ve sıkıntıma acı. Birçok doktor, beni tedavi edecekleri yönünde bana söz verdiler. Fakat bunu başaramadılar. Ben sadece bu doktorlar ve ilâçlar için varlığımı harcadım. Hiçbir fayda da görmedim. Maalesef, az miktarda var olan ışığımı da kaybettim ve şimdi de, kör, fakir ve sefil biri olarak kaldım.

- Doktorlara, varlığının bütününe harcadığını mı dedin, diye sorar Aziz Panteleimon. Fakat ben seni tedavi edersem sen bana ne vereceksin?

- Benim varlığımdan ne kaldıysa büyük bir memnuniyetle sana vereceğim.

- Senin gözlerini, gerçek Allah, benim vasıtamla tedavi edecektir diye cevap verdi. Bana vadettiğin para karşılığını da fakirlere gidip vereceksin. Bunu kendisine söyledi, çünkü, İsa Mesih'in gücüne ve inayetine tam inanıyordu. Fakat babası, bunları işittiği vakit, o hastayı şifalı bitkiler, ilâçlar ve insan ilmiyle tedavi etmek isteyeceğini düşünmüştü. Bunun için de ona dedi:

- Oğlum, böyle işe teşebbüs etme. Bu senin gücünü aşar. Sonunda rezil olacaksın. Nitekim, sen diğer doktorlardan daha fazla ne yapabilirsin ki?

- Babacığım, benden başka, bunu hiç kimse tedavi edemez. Çünkü benim öğretmenim, bunlardan, mukayese kabul etmez bir biçimde daha üstündür de ondan.

- Oğlum, ben duydum ki, senin bu öğretmenin de bu işi denedi ama bir sonuç elde edemedi, diye babası ona cevap verdi. Çünkü o sanıyordu ki, öğretmeni diye Efrosinos'u kastediyordu.

- O vakit, Aziz Panteleimon, babasına, sen gözlerinle gerçeği anlayabilmen ve kendi kendine yardım alabilmen için dikkat et dedi. O vakit sağ elini uzattı ve o kişinin kör gözlerine istavroz çıkartarak İsa Mesih'e şöyle yalvardı:

- **“Ey İsa Mesih, bu kulunu tedavi et”.**

- Ve işte mucize! Kör adamın gözleri hemen açıldı. Ve sadece bedeninin gözleri değil, ruhunun gözleri de açılmış oldu. Çünkü o daha

evvel putprest idi. Şimdi de, İsa Mesih'in adıyla iyileştiğini görünce, hemen o anda İsa Mesih'e inandı.

O vakit Aziz Panteleimon'un babası Evstorgios da inandı ve kuvvetli bir sesle şöyle bağırdı:

- İsa Mesih gerçek Tanrıdır.

Aziz Panteleimon'un sevinci artık anlatılamaz derecede büyüktür. Bu olay için Allah'a şükretti, babasını ve daha evvel kör olan o hasta adamı da Ermolaos'a götürdü. Ermolaos onların ikisini de vaftiz etti.

Evstorgios evine vaftiz edilmiş, kendisine kutsal yağ sürülmüş ve komünyon aldırılmış bir durumda döndüğünde, eline bir çekiç aldı ve bütün o ilâh heykelciklerini paramparça etti. Cennet'teki annesi Efvuli'nin bahtiyar ruhu ne kadar da sevinmişti. Oğlu ve kocası artık Hıristiyan olmuşlardı.

Babası bir yıl Hıristiyan olarak yaşadı. Baba ile oğlu, fazilette kimin daha ileri gideceğine mücadele veriyorlardı. Evstorgios, kendisine olan borçların tümünü bıraktı yani almadı. Devamında da, kölelerini serbest bıraktı ve fakirlere de bir sürü yardımlarda bulundu. Bir yıl sonra da Allah'ın yanına bahtiyar bir halde gitti.

İSA MESİH'İN DİNİ İÇİN ÇALIŞIYOR

Aziz Panteleimon, oldukça çok olan bir malın sahibi kaldı. Fakat, babasının ölümünden sonra o varlığı fakirlere, hapiste olanlara ve yaptığı hayır işleri için Kiliseye dağıttı. Aziz Panteleimon, para için değil de, bedavadan tıpta çalışmaya devam ediyordu. Fakirlere yardım etmek için onlara koşuyordu. Fakirlerin kulübelerine giriyordu. İhtiyaç hasıl olduğu zaman, fakirlere sadece tıbbi ile değil de, parayla da yardımda bulunuyordu. Allah, bu hayır işlerinde kendisine inayet ve mucize yaratmayı da ona verdi. İlâçlarla tedavi edemediklerini dualarla tedavi ediyordu. Gittiği her yerde, İncil'i de öğretiyordu. Tedavi edilenlerden herhangi bir karşılık istemezdi. Sadece onları İsa Mesih'in tedavi ettiğini kabul etmelerini istiyordu. Aynı zamanda da İsa Mesih'i itiraf etmelerini de istiyordu. Böylece, İsa Mesih'e birçok kişi inanıyor ve bedenî tedaviyle birlikte ruhî tedavi de alıyorlardı.

Aziz Panteleimon bu yolla, hastalarını tedavi edebilme yeteneği, iyiliği ve faziletiyle çok meşhur oldu. O her yerden aranan biri oldu. İnsanlar, Aziz Panteleimon'dan başka doktor istemiyorlardı. Ancak, İznik'te olan diğer bütün doktorlar, - ki İznik o gün için Doğu Roma İmparatorluğunun başkentiydi - bu durumu gördüklerinde, Aziz Panteleimon'u çekemez oldular. Onu ne görmek ne de duymak istiyorlardı.

Bir gün, 304 yılında, doktorlar pazarda oturuyorlardı. Ve işte! Daha evvel kör olup da Aziz Panteleimon tarafından tedavi edilmiş olan o adamı görürler. Onu görür görmez şaşakaldılar ve dediler:

- Biz, hepimizin tedavi edemediği o kör adam bu değil mi?

- Bize söyle bakalım, seni kim tedavi etti?

- Aziz Panteleimon, diye cevap verdi.

- Gerçekten! Onun hocası çok büyüktür. Onun için de böyle önemli bir öğrenci meydana getirmiştir.

Tabi ki bunları Efrosinos için söylüyorlardı. Ancak, bunlar istemeden de olsa, İsa Mesih'i ikrar ediyorlardı.

Bu günden sonra, onları bir kıskançlık sardı ve git gide onu imparatorun gözünde küçük düşürmek istiyorlardı. Ve istediklerini buldular. İkrar eden Hıristiyanlardan bir tanesini buldular. Bu kişi, İsa Mesih'in dini için, imansız olan Maksimianos tarafından işkenceye tâbi tutulmuş, fakat Aziz Panteleimon ise onu tedavi etmişti. O vakit imparatora koşarlar. O zaman da, imparator Maksimianos gezmekte olup o günlerde İznik'te bulunuyordu. Yıl 304 idi.

- Diyorlar, Kral Hazretleri, bil ki, çok sevdiğin ve de doktor olup onu sarayına almak istediğin o Pantoleon, şimdi senin ne büyük gücünden ve ne de senin ihtişamından korkuyor. Senin ona gösterdiğin arkadaşlık ve sevgin için hiç alâka bile göstermiyor. Gezip dolaşıyor ve nerede, gereği gibi senin cezalandırdığın bir tanrı düşmanımızı bulursa, onu tedavi ediyor ve ona özen gösteriyor!

Bu da ona yetmiyor ve baba dinini terk edip şimdi de İsa Mesih'in dinine inanmaktadır. Bunun yanında, diğer elenleri de yanına alıp onları Hıristiyan yapmaya çaba sarf ediyor.

Biz ki senin kölelerin ve sana bağlı insanlar olarak, onu en yakın zamanda bertaraf etmeni tavsiye ederiz. Eğer bunu yapmazsan, sonra çok pişman olacaksın. Ama sonra geç olmuş olacaktır. Çünkü, birçok elenlerin, büyük tanrılarımızı inkâr edip Hıristiyan olduklarını göreceksin. O diyor ki, Asklipios'un tedavilerinin İsa Mesih tarafından yapıldığını söylüyor. Bu bizim söylediklerimizin gerçek olduğunu kanıtlamak için, Panteleimon'un tedavi ettiği bir kör adamın buraya getirilmesine emir ver. Bizim söylediklerimizi onun ağızından dinle.

İmparator bunları işitir işitmez, çok üzüldü ve hemen, daha evvel kör olan o adamı yanına getirmelerine emir verdi.

KÖR OLAN İNSANIN İKRARI

- Maksimianos ona sordu, bana söyler misin, Panteleimon hangi yolla seni tedavi etti?

- İsa Mesih'in adıyla, diye büyük bir cesaretle, önceden kör olan o kişi cevap verdi. Kral Hazretleri, daha önemlisi de, sözlerini daha bitirmemişti ki, hemen gözlerim açıldı, ta ki, tıp bilgisiyle beni tedavi etti diye kimse diyemesin.

- Öyleyse, diyor Maksimianos, sen bu konu hakkında ne düşünüyorsun? İsa Mesih mi yoksa tanrılar mı seni tedavi ettiler?

- Kral Hazretleri, işi güzel inceleyelim ve olayın ta kendisi gerçeği ifade ediyor. Bu güzel doktorları görüyor musun? Ha, bunların tümü beni tedavi etmek için çaba gösterdiler. Ve bunlar faydalandılar, çünkü benim bütün varlığımı aldılar. Fakat bana hiçbir faydaları olmadı. Bilakis, bana zarar bile yaptılar. Çünkü biraz ışığı görüyorken, onu bile kaybettim ve tam kör oldum. Bu durumda, bana kim yardım etmiş oluyor? Asklipios'un yardımını diledikleri halde bana hiçbir faydası dokunmayan mı, Panteleimon, İsa Mesih'in adını anar anmaz, bana çok istediğim görmeyi veren İsa Mesih mi. Kral Hazretleri, bunu en kör ve en cahil olan kişi de görüyor.

- Maksimianos ona, aptal ve budala olma dedi. çünkü başka söyleyecek bir şey bulamıyordu. Hem de seni İsa Mesih tedavi etti sözünü bir daha söyleme. Seni, tanrıların tedavi ettikleri apaçıktır.

O vakit, eskiden kör, fakat şimdi hem bedenen hem de ruhen, hiç korkmadan, ne imparatorun kızgınlığından, ne de onun gücünden, ne cezalarından, fakat, İncil'in körü olan imparatorundan bile daha büyük bir cesaretle, ona dedi:

- Sen maalesef, aptalın ve avanağın birisin. Çünkü, hissiz ve kör olan senin tanrıların beni tedavi ettiğini söylüyorsun. Sen onlar gibi körün birisin. Bunun için gerçeği göremiyorsun. O gerçek ki Güneşten bile daha fazla ışılıyor.

Maksimianos, bunları işitir işitmez, kendi de inandı ki, doktorların ona söylediklerinin tümü gerçektir. Onun için de, evvelden kör ve şimdi de, bahtiyar ve mesut olan o insanın başını kesmek için emir verdi ve başını kestiler. O kişi şimdi İsa Mesih'in arkadaşı ve din şehidi olmuştu. O vakit, gizlice, Aziz Panteleimon, o kişinin naaşını satın aldı ve onu, babasının mefün olduğu yere defnetti.

İŞKENCELER BAŞLIYOR

Kral, Aziz Panteleimon'un saraya gidip onu görmesi için emir verdi. Aziz Panteleimon gitti. Fakat yolda giderken, diyordu: "Allah'ım, benim övgümü susturma" ve ilâhının daha devamını da. Aziz Panteleimon, Davut'un ilâhilerini ezbere öğrenmişti ve biliyordu. Saraya vardığı vakit, imparator ona dedi:

- Senin hakkında, hiç de iyi olmayan bazı sözler işittim. Yani sen Asklipios'a küfür ediyormuşsun. Diğer tanrıları da hiçe sayıyormuşsun. Allah için de İsa Mesih'e inanıyormuşsun. Hem de diyorsun ki, tek Tanrı sadece İsa Mesih'tir. Ve sen umutlarını ona bağlamışsın. Oysa bilinen bir gerçek vardır ki, o da, İsa Mesih'in öldüğü ve de hiç hoş olmayan bir surette. Sonra da, benim seni ne kadar sevdiğimi, öğretmenine de, tıp ilmini sana iyi öğretip seni saraya doktor almak istediğimi bilirsin. Ancak biliyorum ki, kıskançlıktan dolayı, birçok kişi, çok defa yalan yere iftiralar ediyorlar. Onun için de, tanrılara kurban kesmen için seni yanıma çağırdım. Böylece de ben, söylenenlerin gerçeklik payını anlamış olurum.

- Ey Kral Hazretleri, hepimiz biliyoruz ki, sözler değil, ameller daha inanılırdırlar, diye cevap verdi. Eğer küçük şeyler için, gerçek olup olmadıkları yönünde, bu kadar inceden inceye soruluyor ve inceleniyorsam, o vakit, Allah için çok daha fazla incelememiz gerekecektir. Ta ki büyük ziyana uğramayalım diye. Çünkü, Allah'a iman, her şeyden daha önemlidir. Kendisine inanıp ibadet ettiğim Allah, evrenin yaratıcısıdır. Ölülerini o diriltti. Cüzamlıların temizledi. Felçlileri iyileştirdi. Körlere göz verdi. Bütün bu söylediklerim ve daha bir sürü, hepsini sadece bir sözle yarattı. Sadece bir emriyle.

Putperestlerin taptıkları tanrılar ise, böyle bir mucize yapıp yapmadıklarını ve yapabileceklerini de bilmiyorum. İstersen de, Kral Hazretleri, şimdi deneyelim. Ta ki gerçeği göresin diye. Amansız bir hastalıktan hasta olan bir hastanın buraya getirilmesini emret. Sonra da, sizin din adamlarınız istedikleri kadar tanrılar tarafından iyileşmesi için yalvarsınlar. Sonra ben de Allah'ıma yalvarayım. Ve hangi tanrı hastayı iyileştirirse, o tanrıyı gerçek tanrı olarak kabul edelim. Diğerlerini de görmezlikten gelelim.

ALLAH'IN GÜCÜ

Aziz Panteleimon'un önerisi kralın hoşuna gitti. Yatalak bir felçliyi oraya getirdiler. Çünkü o hiç kıpırdıyamıyordu. O, sanki bir taş, hareketsiz bir kütük gibiydi.

Saatlerce, din adamlarından, hastayı iyi etmeleri için, hissiz tanrılarına yalvarıyorlardı. Fakat, sağır putlar bir türlü duymuyorlardı. Aziz Panteleimon, onların bu aptallıklarıyla gülümsüyordu. Onlar artık umutsuzluğa kapılıp durdukları vakit, o da dua etti. Gözlerini gök yüzüne doğru çevirdi ve bütün ruhuyla dedi:

- Allah'ım, duamı duy, seslenişim sanadır. Sen yüzünü benden çevirme. Senden yardım dilediğim vakit, Sen onu kabul et. Allah'ım, bu

seni tanımayanlara, sadece gerçek Allah ve her şeye kadir olduğunu onlara göster.

Bu duasından sonra, felçli insanı elinden tuttu ve kendisine dedi:

- İsa Mesih adına kalk ve yürü! O vakit, o felçli kişi kalktı ve büyük bir kolaylık ve sevinçle yürümeye başladı.

Bu büyük mucizeyi o putperestler görür görmez, neye uğradıklarını şaşırıldılar. Bunların bir kısmı da, putları terk ettiler ve hemen İsa Mesih'i kabul ettiler. O zavallı putperest din adamlarıysa, imansızlıklarında kaldılar. Onlar, bu mucizenin sihirle yapıldığını iddia ettiler. Ve dahi imparatora dediler:

- Sana, ölmez olan tanrılarımız adına çok rica ediyoruz, Panteleimon'un tek bir saat bile yaşamasına izin verme. Bu, bizim dinimizi yok edecek, Hıristiyanlar çoğalacaklar ve işte o vakit vay bizim halimize.

BEDENİNİ TIRMALİYOR VE YAKIYORLAR

İmparator onları dinledi ve sonra da yine Aziz Panteleimon'u huzuruna çağırdı. Onu yavaşlıkla ve güzellikle kandırmak istedi. Fakat bunu başaramadı. Ve sonra da ona işkence etmeğe başladı.

İlk etapta, onu bir oduna astı. Devamında da demir tırnaklarla bedenini tirmalamaya başladılar. Sonra da, onun kaburgalarını ve yaralarını uzun mum ateşiyle yaktılar. Ne feci işkence. Ne kadar da acı çekiyordu Aziz.

Ancak, şehit Aziz Panteleimon'un aklında, kendisine işkence ettikleri saatte, tek yardım edebilecek olan Allah vardı ve hep ona yalvarıyordu. Ve gerçekten de İsa Mesih onu işitti. O anda, önünde, Ermolaos'un şekliyle göründü. Ona, bir baba gibi sevgiyle şöyle dedi:

- Korkma. Ben seninle beraberim. Benim için başına gelecekler için sana yardımda bulunuyorum. Sözü de hemen fiile döküldü. Askerlerin elleri felç oldu ve ellerindeki uzun mumlar söndü. Ancak, Aziz Panteleimon'un yaraları da hemen kapandı.

Maksimianos bu garip olayları gördüğünde şaşırıp kaldı ve de son derece utandı. Bağlı olduğu o odundan indirilmesine emir verdi ve kendisine sordu:

- Bana söyler misin, hangi usul veya büyü ile askerlerin ellerini çalışamaz hale getirdin ve uzun mumların ateşini de söndürdün?

- Usul ve büyüm İsa Mesih'imdir, diye cevap verdi, Aziz Panteleimon. Ben O'na hürmet ediyorum ve O da yanımda olup bu hayrete şayan hadiseleri meydana getiriyor.

- Evet, diye cevap verdi imparator. Fakat, ben seni daha feci işkencelere tâbi tutacak olursam, sen ne olacaksın?

- Ben o vakit İsa Mesih'imden daha çok güç ve yardım alacağım.

KAYNAMIŞ KURŞUN DOLU KAZANDA

Aziz Panteleimon'un bu cesur cevabından sonra, Maksimianos, dev bir kazanı kurşun doldurmaları için emir verdi. Altına ateş yaktılar. Kurşun eridiği ve kaydığı vakit şehit Aziz Panteleimon'u içine attılar. Aziz Panteleimon ise duayı yardım ve teselli olarak kullanarak şöyle diyordu:

“Allah'ım, benim sesimi-yalvarışımı dinle. Sana yalvarıyorum, yaptığım dualarla, düşman korkusunu ruhumdan uzak tut”. Bu duruma uygun başka ilâhiler de okuyordu. Aziz Panteleimon dua ediyordu ki, tam o anda, yine İsa Mesih, Ermolaos görünümünde ortaya çıkıyor. Kazanın içine giriyor ve ateş hemen sönüyor. Kaynamış olan kurşun ise soğudu. Ancak, Aziz Panteleimon'un ağızındaki ilâhi bir türlü durmuyordu.

- Ben Allah'a dua ettim ve Allah da duamı kabul etti dedi.

Orada bulunanlar, gördükleri garip hadiselerin karşısında hem şaşkınlık hem de hayran kaldılar. Yozlaşmış ve katılaşmış olan Maksimianos ise, bu büyük mucizelerin her şeye gücü yeten bir Allah tarafından yapıldıklarını bir türlü anlayamıyordu. Onun için de, Aziz Panteleimon'u başka hangi işkenceyle yenebileceğini düşünüyordu. Buna ek olarak, kurmaylarının tavsiyelerine bile başvurmuştu.

DENİZDE BİR TAŞLA

Kurmaylarıyla yaptığı görüş alışverişinden sonra, Aziz Panteleimon'un boynuna büyük bir taş asarak onu denizin dibinde yok etmek için emir verdi. Askerleri, efendilerinin emrini yerine getirmeye var güçleriyle uğraşırken, Allah, şehit Aziz Panteleimon'u kurtarmağa özen gösteriyordu, çünkü Aziz Panteleimon Allah için tehlike geçiriyordu.

Aziz Panteleimon'u denize attıkları anda, İsa Mesih göründü ve onu korudu. O koca taşı, bir ağaç yaprağından daha hafif bir hale getirdi ve taş denizin üzerinde yüzmeye başladı. Aziz Panteleimon'u ise elinden tutup Petros gibi denizin üzerinde yürüyerek sahile sağ salim ayak bastı. Kral, beklenmedik bir anda Aziz Panteleimon'u karada görür görmez, ona hayranlığını belirtti ve kendisine dedi:

- Pantoleon, bu sefer, bunlar da ne? Büyülerinle denizi de mi hakimiyetinin altına aldın?

- Deniz, ona hükmeden ne dediyse onu yapmıştır, diye Aziz Panteleimon cevap verdi. Çünkü, senin hizmetçilerin sana boyun

eğmelerinden, deniz, toprak ve bütün yaratıklar Allah'a daha çok boyun eğiyor.

AÇ CANAVARLARA

Ne yazık ki, Maksimianos'un kalbi, tüm bu gördüğü mucizeler karşısında yine yumuşamadı. Amfiye her çeşit yabancı canavarlar getirmelerine emirler verdi. Ancak, yine de ona acıdığını, fakat aslında onu korkutmak istediğini göstermek için, ona der:

- Tüm bu canavarları görüyor musun? Bunları senin için getirdiler. Seni paramparça yapmaları için. Kendine acı. Bunu ben sana söylüyorum ve ilâhlarım da şahit olsunlar ki ben sana acıyorum. Senin gençliğine ve güzelliğine acıyorum. Sana bir baba gibi nasihatte bulunuyorum. Akıllı bir insan gibi kendi çıkarına bak. Zamanından önce böyle sert ve feci bir ölümle ölme. Bu tatlı hayattan da mahrum kalma.

- Daha evvel ben seni dinlemedim de şimdi mi seni dinleyeceğimi umut ediyorsun, ki ben Allah'ımdan şu kadar da yardım gördüm. Bunu hiç, ama hiç aklına koyma. Ben şeytanlara kurbanlar adamam. Beni canavarlarıyla ne diye korkutmak istiyorsun? Senin askerlerinin ellerini felç eden, kaynamış kurşunu soğutan ve denizi de kurumuş bir toprak gibi, üzerinde yürümemi sağlayan Allah'tır. İşte O, senin bu vahşi canavarlarını kuzu haline getirebilir.

İsa Mesih'in şehidi olan Aziz Panteleimon, şeytanlara kurbanlar adamaktansa, vahşi canavarların önüne atılmasını tercih ediyordu. Maksimianos, o vakit korkunç kararını verdi.

Üç gün içerisinde, eğer şeytanlara kurbanlar adamazsa, canavarlar onu yemeleri için Aziz Panteleimon onların önüne atılacaktı.

Bu olay, şehrin her yerinden duyuldu ve herkes bu manzarayı seyretmek için o çok iyi gencin bulunduğu yere doğru koştu. Bu gencin hiçbir suçu olmadığı halde, delikanlı canavarlara yem olacaktı. Tiyatro amfisinde herkes oturup, İmparator da yüksek bir yerden manzarayı seyretmek için yerini aldığı anda, askerler Aziz Panteleimon'u tiyatronun amfisine getirdiler ve onu canavarların önüne attılar.

Aziz Panteleimon hiç korkmadı. Çünkü o, İsa Mesih'i Ermolaos'un şeklinde görüyor, ileri gitmesini ister ve hiçbir şeyden korkmaması için ona öğüt veriyordu.

Daha önceden belirlenmiş olan yere Aziz Panteleimon'u attılar. Daha sonra da canavarları oraya saldı. Canavarlardan Aziz Panteleimon'u paramparça edip yutmaları için sessiz bir bekleyişe geçtiler. O canavarları günlerce aç bırakmışlardı. Ancak o canavarlar, üstüne atlayıp yiyecekleri halde, onlar onun yanında vahşi canavarlar gibi değil de, akıllı varlıklar gibi orada duruyorlardı. Sevimli bir şekilde kuyruklarını

sağa sola sallıyorlardı. Dilleriyle Aziz Panteleimon'un ayaklarını yaladılar. Ve, aralarında, Aziz Panteleimon'a tapmak için, hangisi daha öne geçecek diye yarışıyorlardı. Aziz Panteleimon, canavarı kutsamak için elini üzerine koymadan oradan ayrılmıyordu.

Orada var olan kalabalık bu şahane manzarayı gördüğü an, hepsi bir ağızla bağırmağa başladılar:

- Hıristiyanların Allah'ı büyük. Budur gerçek Tanrı. Bu masum kişi serbest bırakılsın. Buradaki putperestlerden birçok kişi hemen imana geldi. Başka şehirler bulup oradan uzaklaştılar ve vaftiz oldular. Orada, Şehit hakkında gördüklerini anlatıyorlardı. Bunları dinleyenlerden birçok kişi İsa Mesih'e inandı. Böylece inançlılar çoğaldılar ve inançsızlar da azaldılar.

Ne yazık ki, vahşi canavarlardan bile daha sert olan o sefil İmparator, kızgınlığından kendine hakimiyetini kaybetti. O serseri, Aziz Panteleimon'u yemedikleri için, hıncını vahşi canavarlardan almağa kalktı. Bir emir verdi ve bu hayvanların tümü katledildi.

Ancak, yine de yeni bir mucize meydana geldi. O öldürülmüş olan hayvanlar, günlerce yerde kaldıkları halde, başka hiçbir canavar veya leş kuşu onlara dokunmaya cesaret edemiyordu. Allah bunu, Aziz Panteleimon'a hürmet ve başkalarını da inanca bağlamak için yaptı. Bu olay, İmparator için bir kontrol ve kendisi için de aynı zamanda bir utançtı. Onun için de, o canavarları toprağa gömmek için insan yolladı ve onları toprağa gömdüler.

BÜYÜK BİR TEKERLEK

Bunlardan sonra, bu inatçı kral emir verdi ve büyük bir tekerlek yaptılar. Sonra da Aziz Panteleimon'u yüksek bir dağın tepesine çıkardılar. O tekerleğin üzerine de Aziz Panteleimon'u bağladılar. Aziz Panteleimon paramparça olması için tekerleğin üzerine bağlamışlar ve oradan aşağıya doğru yuvarlamaya hazırlanmışlardı. Çünkü bazı teknisyenler İmparatora böyle öğüt vermişlerdi. Aşağıda olan bütün şehir, Aziz Panteleimon ile bu tekerleği görmek istiyordu ve bekliyorlardı.

Fakat, kullarını koruyan İsa Mesih, Aziz Panteleimon için, bu kritik anda yine göründü ve onu tekerlekten çözüp kurtardı. Aziz Panteleimon sağ salim bir durumdaydı ve Allah'a şükreliyordu. Ancak o tekerlek, kendi kendine, o inançsızların üzerine tekerlendi ve onlardan birçok kişiyi öldürdü. Diğerleri korktular ve sağa sola koştular. Çil yavruları gibi dağıldılar.

Kral bunları gördüğünde hayran kaldı. Fakat, kalbinin sertliğinden dolayı bir türlü inanmıyordu. Daha evvel de dediğimiz gibi, mucizelere

büyü gözüyle bakıyordu. O vakit Aziz Panteleimon'u yanına çağırarak ona dedi:

- Ne zamana kadar böyle sihirler yaparak, bazı insanımı öldüreceksin ve bazılarını da tanrılarımızın ve krallığımın düşmanı yapacaksın? Söyle bana, Hıristiyanlığı kimden öğrendin?

Aziz Panteleimon gerçeği söyledi ve Hıristiyanlığı Ermolaos'tan öğrendiğini bildirdi. Böyle bir hazinenin saklı kalmasının doğru olmayacağına karar vermişti. Ortaya çıkıp, inancı ve işkencesiyle başkalarına da faydası dokunmasının daha doğru olacağını düşündü. Onun azizliğini biliyordu. Nitekim, işkence, inançlı insanlar için, Allah'tan alabilecekleri en büyük ödüldür. Aynı zamanda da, başkalarına da faydalı olmak için, en büyük vaazdır da. Kilise için, işkenceyle meydana gelen bir ölüm kayıp değil, bilakis kârdır. Aziz Panteleimon düşünüyordu ki, Ermolaos bu işkenceye dayanacak ve onun bu örnek davranışıyla birçok kişiye yararlı olacaktı. O, kendinden örnek alıyordu.

AZİZ ERMOLAOS'UN ŞAHADETİ

Askerler Aziz Panteleimon'u alıp Ermolaos'un evine götürdüler.

- Oğlum, sen buraya nasıl geldin, diye Ermolaos kendisine sordu.

- Seni Kral çağırıyor, oraya gitmeni ister.

- Allah için ölmem gerektiği saatinin geldiğini biliyorum. Bu akşam, İsa Mesih bana bunu açık bir vahiy ile haber verdi. Bunları söyledi ve sevinçli bir şekilde İmparatorun huzuruna çıktı.

- Maksimianos'un önüne götürdüklerinde, adın nedir diye kendisine sordu. Benim adım Ermolaos'tur diye cevap verdi.

- Daha iki kişi yanımda var. Ermokratis ve Evrippos. Devamında bu iki kişiyi de oraya getirdiler.

- Pantoleon'u bu hatalı yola yönlendirip tanrılarımızı inkâr etmek için kandıran siz misiniz, diye kendilerine sordu.

- İsa Mesih, lâıyk ve uygun olanları yanına çağırmaktadır, diye Ermolaos ona cevap verdi. Panteleimon uygun ve lâıyk bir kişi idi.

- Bu aptalca ve faydasız sözleri bırakın ve beni dikkatli dinleyin, dedi onlara. Siz, Panteleimon'a, tanrılara kurban adaması için nasihatte bulunun. İşte o vakit ben size bol bol armağanlar vereceğim ve sizi yakın dostlar gibi göreceğim.

- Allah korusun! Bir insanın ruhunu kaybetmesi için ona tavsiyede bulunmak. Çünkü biz bütün Hıristiyanlar olarak, sarsılmaz ve sağlam bir fikre sahibiz: Çeşitli işkenceler altında bin kere ölmek, hissiz ve sağır heykellere tapınmaktan çok daha iyidir.

Azizler bunları söyledikten sonra, ruhun ve bedenin gözlerini gökyüzüne kaldırdılar ve şeytanın tuzağından korumak için Allah'a dua

ettiler. Allah da bunlara göründü ve kendilerine cesaret verdi. Orada hemen bir deprem oldu. O vakit Maksimianos, olayları çarpıtarak dedi:

- Görüyor musunuz, tanrılar size kızdılar ve yeri titrettiler.

- Ermolaos ise kendisine, eğer o senin tanrıların yere düşerlerse o vakit ne diyeceksin, diye sordu.

Sözünü daha bitirmemişti ki, saraydan gelen adamları şöyle dediler:

- Ey Kral Hazretleri! Bil ki tanrılar yere düştüler ve paramparça oldular.

Azizler bu sözler karşısında gülmeye başladılar. Çünkü, yeri titreten o korkunç tanrılar yere düşüp parçalanmışlardı. Bu olup bitenlerden sonra, gerçeğe kim inanmayacaktı ki. Ne yazık ki, o inançsız ve zalim hükümdar, daha fazla kafası karışıyor ve kızgınlaşıyordu. Fakat, gözleri acıyan kişiler de güneşi görmek isterler mi ki? Eğer güneşi göreceklerseler, onları rahatsız eder ve daha fazla acı çekerler. Bu zavallıyla da aynı şey meydana geliyordu.

Sonra da bu üç kişiyi de çeşitli işkencelere tâbi tuttu. Ancak, hiçbir yolla kendi fikrini onlara benimsetmenin mümkün olmadığını görünce onların başlarını kestirdi. Hıristiyanlar, gizlice onların mübarek naaşlarını aldılar ve büyük bir hürmetle onları defnettiler.

YİNE AZİZ PANTELEİMON'U DÖVÜYORLAR

Bu olup bitenlerden sonra, Kralın önüne Aziz Panteleimon'u getirdiler.

- Maksimianos ona, bil ki, senin öğretmenin Ermolaos ve arkadaşları, çıkarlarını fark ettiler ve tanrılara kurbanlar adadılar, dedi. Onun için de ben, onlara mükâfat olarak, gerektiği gibi kendilerini sarayına başkanlar olarak aldım. Eğer sen de, bu inatlığı bırakıp onların yaptıkları gibi büyük tanrılara kurbanlar adarsan, göreceksin ki, övünenleri cezalandırmayı bildiğim kadar, bana itaat edenleri de çok iyi mükâfatlarla mükâfatlandırdığımı görürsün. Fakat, yine beni duymazlıktan gelersen, işte o vakit benim ellerimden kurtulamazsın. Bugün feci bir ölümle öleceksin.

- Ermolaos ve diğerleri neredeler? Bana onları göster, dedi Aziz Panteleimon. Ki o, Kutsal Ruh tarafından, başına gelecek olan kurnazlık ve hileden haberdar edilmişti.

- Onlar şu saatte burada değildirler. Onları bir hizmet için başka bir kaleye yolladım.

- Bak, sen yalancısın, dedi kendisine Aziz Panteleimon. Ancak, şimdi, hiç de istemeden gerçeği söyledin. Çünkü onlar gerçekten de Allah'ın krallığına, Yukarı Kudüs'ün kalesine gittiler. Onlar şimdi orada mesut ve bahtiyardılar.

Yenilmez ve bir pırlanta olan Aziz Panteleimon'un ne iltifatlarla, ne vaatlerle, ne bahşişlerle, ne işkenceyle ve ne de korkutmakla geri

dönmeyeceğini gören murdar tiran, üzüntüsünden patlayacak duruma gelmişti. Onun için de Aziz Panteleimon'u acımasızca dövmelerini emretti. Aziz Panteleimon'u, fikir değiştirmek için değil (bunun için zaten emindi), fakat, ona karşı olan kızgınlık ve kötü bakışı yüzündendi.

BAŞINI KESTİRME ESNASINDAKİ MUCİZELER

Devamında da Aziz Panteleimon'un başının kesilip bedeninin de ateşe atılıp yakılması yönündeki karar emrini yazdı. Gerçekten de, askerler, Aziz Panteleimon'u oradan alıp infaz yerine götürdüler. O yerin adı da "Roma Mezarlığı" idi.

Aziz Panteleimon, hangi üzüntü ve sıkıntıdan çıkıp hangi sevince doğru gideceğinin bilincinde olarak, büyük bir sevinç içerisinde, "gençliğimden beri çok defa benimle savaştın, ama bunu başaramadın vb." ilâhiler okuyordu.

O anda, harika bir olay meydana geldi. Aziz Panteleimon'u bir zeytin ağacına bağladılar. Asker de başını koparması için kılıcını indirdi. Ancak, al sana bir mucize, kılıç sanki mumdanmışçasına, keskinliği yok oldu. Askerler bu olayı görür görmez, korktular ve yerlere düşerek şöyle diyorlardı:

- İsa Mesih'in gerçek Tanrı olduğuna biz de inanıyoruz ve ey Allah'ın insanı, sana yalvarıyoruz, bizi affet ve bize karşı kızma.

İşte o vakit Aziz Panteleimon, onlar için ve kilisenin başka bazı sorunları için dua etti. Duası bitince, gökyüzünden şöyle nida eden bir ses işitildi:

- İstediklerin hepsi ve daha fazlası da yerine gelecektir. Bugünden itibaren de, adın Pantoleon değil, Panteleimon olacaktır. O günden sonra adı böyle anılmaya başlandı. Çünkü o güne kadar adı Pantoleon idi. Zaman, onun adının haklılığını gösterdi. Çünkü, herkes ona koşuyor ve herkes onda şifa ve yardım bulmaktadır.

Bu sözden sonra, Aziz Panteleimon, korkmadan, amirlerinin emirlerini yerine getirmelerini istedi. Ancak, artık Aziz Panteleimon'un üzerine el koymaya kim cesaret edebilirdi. Fakat, Aziz Panteleimon, tiranın dediklerinin yerine getirilmesine onları mecbur bıraktı. Bunu da, şahadet tacını kaybetmemek için yapıyordu. O vakit, isteyenler ve istemeyenler, Aziz Panteleimon'un isteğine karşı koymamak için ve önce de Aziz Panteleimon'a sevgiden dolayı ellerini ve ayaklarını öptükten sonra o mübarek başını kestiler.

304 yılının 27 Temmuzuydu.

Allah, Aziz Panteleimon kulunu yüceltmek için sonunda başka mucizeler de yapmıştır.

Birincisi: Aziz Panteleimon'un başı kesildiğinde kan ve süt aktı, aynen İsa Mesih'ten kan ve su aktığı gibi.

İkincisi: Aziz Panteleimon'u bağlamış oldukları o zeytin ağacı daha evvel kupkuru bir ağaç olduğu halde, aniden yeşerdi ve yemiş verdi. Hissiz tiran bunu öğrendiği vakit, o zeytin ağacının derhal kesilmesini emretti. Aziz Panteleimon'un cesedinin de yakılmasını emretti. Fakat, askerleri, Herodes'e dönmeyen büyücülerin yaptıklarını yaptılar. Bunlar da onu dinlemediler. başka yerlere giderek Allah'ın bu harika hadiselerini anlatıyorlardı. Çünkü onlar, Aziz Panteleimon'un şahadeti esnasında olup bitenleri kendi gözleriyle görmüşlerdi.

AZİZ PANTELEİMON'UN NAAŞI

Fakat bazı Hıristiyanlar o mübarek naaşı alıp onu güzel kokulu yağlar ve tütsülerle usulüne uygun bir şekilde ve saygıyla, İzmit'in dışında, "Sholastiku Adamantinu" adındaki bir yere defnettiler. Daha sonraları orada Aziz Panteleimon adına bir kilise ile manastır inşa edildi. Fakat, Sultan Mahmut bunu, 1836 yılında savaş gemilerinden açılan ateşle onu ateşe verdi. Ancak, daha sonra, Aziz Panteleimon'un mucizelerini öğrendiği zaman, 1839 yılında yerine daha büyüğünü inşa etti. Oğlu Mecit de onun inşasını bitirdi.

Thessaloniki'de (Selânik) Aziz Panteleimon adıyla eski bir kilise mevcuttur. 1169 tarihli bir kitâbede şunlar yazılı: Aynaroz Aziz Panteleimon Rus Manastırının vakıf arazisi olduğunu yazar.

Yeniden yeşeren zeytin ağacıyla Aziz Panteleimon'un mezarı bugün için de hâlâ vardır.

1886 yılında, "Agion Panton" sözlüğü yazarı Zotos Molossos İzmit'i ziyaret etmiş ve o zeytin ağacından yaprak ile Aziz Panteleimon'un mezarından toprak almıştır.

Yakın geçmişte, 1968 yılında, bu kitabın yazarı, Büyük Din Şehidi Aziz Panteleimon'un yortusunda, Atina kiliselerinin birinde vaaz veriyordum. Konuşmamda da yukarıdaki olayı anlattım. Yani, o zeytin ağacının 1886 yılında ayakta ve canlı olduğunu söyledim. O vakit, dinleyenlerden biri, benim sözümü kesti. Kendisinin, 1912 yılında oraya gittiğini ve ondan yaprak kopardığını söyledi. Ağaç capcanlıdır ve gidenler de bir nazarlık olarak o ağaçtan yaprak koparıyorlar.

Kesilen mübarek başı, onuncu asırda, Aziz Panteleimon kilisesindeydi. O kiliseyi de İmparator Mavrikios zamanında general Narsis inşa etmişti. Şimdi ise, Andros adasında İera Moni Panahrantu'da muhafaza edilip büyük mucizeler yaratmaktadır. Hasta olanlar o mübarek başı evlere alıyor ve onunla kutsama yapıyorlar. Bu başı taşıyan papaz, hastanın iyileşip iyileşmeyeceğini hemen anlamaktadır.

Çünkü o baş, durumuna göre daha hafif veya daha ağır bir hal almaktadır.

Bugün Atina'nın en büyük kilisesi, Aharne bölgesindeki Aziz Panteleimon kilisesidir. 16 Mayıs 1965 tarihinde, Aziz Panteleimon'un mübarek başı, Andros adasındaki İera Moni Panahrantu'dan alınıp buraya getirildi. Başının getirilişi esnasında çeşitli dualı merasimler yapılmıştır.

Aziz Panteleimon'un naaşı birçok kilise ve manastırda mevcuttur ve inananlara mucizeler yapmaktadır.